

נר שמואל



לע"נ ר' שמואל ב"ר יצחק זצ"ל

לשבת קדש פרשת וילך תשע"ז

שו"ת סיכום הדף היומי

מ"ל: n101@okmail.co.il פקס: 03-5709307 ניתן לקבל כל יום לתיבת מייל או לפקס.

נזיר - כ"ח

[דברי הגמרא עד המשנה, מובאים בדף הקודם]

1. משנה - באיזה שלב של הבאת קורבנות האשה, הבעל כבר אינו יכול להפר את נזירותה?

א. תנא קמא - אם נזרק הדם של אחד מקורבנותיה.

ב. ר' עקיבא - אפילו אם נשחט אחד מקורבנותיה.

ולדעת שניהם, כל זה בתגלחת הטהרה, אבל בתגלחת הטומאה - יפר כיון שיכול לומר אי אפשר באשה מנוולת המנועה מין.

ג. ר' מאיר - אף בתגלחת הטהרה - יפר, כיון שיכול לומר אי אפשר באשה מגלחת [ונחשב בינו לבינה].

ד. משנתנו אינה כדעת ר' אליעזר - הסובר שעד התגלחת אסורה לשתות יין, ולשיטתו עד הגילוח יוכל להפר.

2. במה נחלקו תנא קמא ורבי עקיבא?

א. תנא קמא - כיון שנזרק הדם מיד הותרה בין, וכבר לא שייך בה הטעם של ניוול.

ב. רבי עקיבא - אם יפר קודם זריקה יגרום הפסד לקדשים שיצטרכו לשרוף הבשר, ולכן לאחר שחיטה לא יפר.

3. הגמרא מקשה מדוע לר' עקיבא יצטרכו לשרוף הקרבן, הרי יש לו תקנה שיזרקו את הדם 'שלא לשמן' [אלא לשם קרבן אחר] ויותר הבשר באכילה.

היכן מצינו שמועיל תקנה זו?

שנינו: כבשי עצרת ששחטן שלא לשמן, או ששחטן לפני זמנן או לאחר זמנן, ואי אפשר לצאת בהם ידי חובה - הדם יזרק שלא לשמן, והבשר יאכל.

ואם היתה שבת - לא יזרוק, כיון שאסור לזרוק אם לא יוכל לאכלו היום. ואם עבר וזרק - הקרבן כשר אלא שיקטירו את האימורים רק במוצ"ש.

4. מה הגמרא מתרצת על קושיא זו?

אם שחט עולה או שלמים אכן אין הפסד ויודה ר"ע שיכול להפר עד זריקת הדם.

אלא שכאן מדובר כששחטו את החטאת בתחילה ובזה לבד הרי כבר יוצאת ידי חובה,

והחטאת צריכה למות כדין חטאת שנתכפרו בעליה [ואף לא מועיל בה שלא לשמה] לכן יהיה הפסד.

5. מה יענה תנא קמא במשנתנו על טענת ר"מ, שאף לאחר זריקה יכול לומר אי אפשר באשה מגלחת?

אפשר בפאה נכרית.

ור' מאיר סבר שלא נח לבעל בפאה משום שמזוהם בעיניו שיער אשה אחרת.

6. משנה - האיש יכול להדיד את בנו הקטן שיהיה נזיר, אבל האשה אינה יכולה. באיזה אופן מתבטלת נזירות זו, ומה יהיה דין הקורבנות שהופרשו?

גילח - גילה בזה דעתו שלא נח לו, או שגילחוהו קרוביו, מיחה או שמיחו קרוביו.

7. כיצד יהיה דין הקורבנות שהופרשו לנזירותו?

א. היתה לו בהמה מופרשת - החטאת תמות, והעולה תקרב עולה, ושלמים יקרבו שלמים, והשלמים נאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם.

ב. היו לו מעות סתומין - יפלו לנדבה.

ג. מעות מפורשים:

דמי חטאת - ילכו לים המלח, לא נהנין ולא מועלין.

דמי עולה - יביאו עולה ומועלין בהן.

דמי שלמים - יביאו שלמים, ונאכלין ליום אחד ואינן טעונין לחם.